

vedkommende Papir eksisterer. Det er det vigtigste for et Livsforsikringssselskab, og derfor er den Regel ikke en saadan, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet kan betegne som mindre sikker. Den er ikke blot fuldkommen sikker, men det er den eneste rationelle Regel, der kan gives med Hensyn til et Livsforsikringssselskabs Værdipapirer, og det er en Regel, som jeg for mit Vedkommende lige siden 1902, da vi begyndte at drøfte Muligheden af at faa en Livsforsikringsloy, har kæmpet for, indtil den nu foreligger; i hvert Tilfælde delvis, i dette Lovforslag.

Med Hensyn til Værdipapirernes Opførelse i Regnskaberne skal jeg endnu sige, at det forbavsede mig i høj Grad at høre netop det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen kritisere Regelen, for det er netop den Regel, som Statsanstalten bruger og altid har brugt; og hvis den altsaa ikke er rigtig sikker, saa maa vi have fat i Statsanstalten og maa til at reformere den, for saa er Statsanstalten ikke sikker.

Jeg kan i denne Sammenhæng sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller med Hensyn til Spørgsmaalet om at købe andre Papirer end danske. Det kan man blive tvunget til, hvis man ikke af Loven skal tvinges til at blive indenfor Danmarks Grænser. Hvis et dansk Selskab vil gaa ud i Verden og drive Forretning, ligesom de udenlandske kommer hertil, kan vi blive nødt til til Præmiereserven at købe udenlandske Værdipapirer. Derfor kan vi absolut ikke undgaa dette, og det vilde være ganske katastrofalt for visse Selskaber; hvis Loven vilde forhindre dem i at købe udenlandske Papirer — det er en Selvfølge, at Selskaberne i deres Opgørelser vil vurdere disse Papirer paa rette Maade.

Et andet vigtigt Punkt i Lovforslaget er Bestemmelserne om Sikkerhedsfonden. Nu er det jo saa, at Folk, som ikke kender disse Sager tilstrækkeligt — og det er selvfølgelig Flertallet af den danske Befolkning — tror, at denne Sikkerhedsfond spiller en væsentlig Rolle for Livsforsikringssselskaberne. Det gør den slet ikke. Sikkerhedsfonden er en Bagatel, og den eneste Betydning, den har for Forsikringssselskabet, har den, hvis det er en fri Reserve, som Selskabet kan disponere med og bruge til at udjævne de Uregelmæssigheder, der selvfølgelig altid kan være i Forretning og i Dødelighed. Men Ulykken er den, at Loven har banket store Beløb fast i Sikkerhedsfonden, Beløb, som Selskaberne ikke kan komme til at disponere med paa rette Maade. Det er ikke Selskabernes Ønske at bruge

dem til at give Aktionærudbytte med — jeg har ved de Tal, jeg oplæste, vistnok dokumenteret det tilstrækkeligt —, men det er vigtigt, at et Selskab, der skal disponere for en lang Aarrække, har frie Reserver at bruge, naar Øjeblikket kommer. Men Loven banker meget betydelige Beløb fast. Mit eget Selskab, fra hvilket jeg før gav Dem nogle Tal, er saaledes stillet, at med en indbetalt Aktiekapital paa 250 000 Kr. — det er kun et lille Beløb, for et Selskab har i Virkeligheden slet ikke Brug for dette Beløb uden lige i Startøjeblikket — er der oparbejdet en Sikkerhedsfond paa en 600 000 — 700 000 Kr. — jeg har ikke Tallet hos mig i Øjeblikket —, altsaa et ganske kolossalt Beløb i Forhold til Aktiekapitalen; man vil ikke kunne finde et lignende Forhold ved nogen anden Slags Forretning, men det er altsaa et Forhold, som Loven fremtvinger. Nu har vi ønsket at faa større Dispositionsfrihed over Overskuddet, ikke til Uddeling, men blot til fornuftige Dispositioner, men ogsaa paa dette Punkt har Landstinget reduceret Lovforslaget og nedsat de Procenter, som den samlede Sagkundskab herhjemme havde anset for rigtige, den samlede Sagkundskab med Forsikringsraadet i Spidsen.

Der er endnu en Ting, jeg maa gøre nogle Bemærkninger om overfor det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen. Det ærede Medlem talte om Selskabernes Bestemmelser om, at forsikrede, der mister deres Erhvervsdygtighed, bliver fritaget for Præmiebetaling, og det ærede Medlem sagde adskillig ret onde Ord om den Sag. Maa jeg ikke oplyse, at dette er aldeles ikke oprindelig kommet frem som en Reklamesag; jeg kender ikke de Reklameforetagender, som det ærede Medlem i den Anledning nævnte, og jeg vil meget gerne have dem dokumenteret, naar vi kommer til Udvalgsbehandling. Det er ikke kommet frem som en Reklamesag; det kan jeg hurtigt godtgøre, naar jeg fortæller, at det er bragt frem af det Selskab, der ledes af gamle Konferensraad Falbe Hansen, og jeg tror ikke, nogen nogen Sinde har anset ham for en Reklamemager. Denne Præmiefritagelse er fremkommet som et Led i Forsikringssselskabernes almindelige Bestræbelser for at gøre Forsikringen saa nyttig for Befolkningen som muligt, saa omfattende, som det blot er muligt, og jeg kender ikke noget til, at den fremkalder pinlige Forhandlinger mellem Selskaberne og de forsikrede. Nu har jeg dog praktiseret den Sag i mit Selskab i en lang Aarrække, og jeg har aldrig haft en eneste pinlig Forhandling i den Anledning. Det